

Ο «πόλεμος» για την εθνικότητα των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου (Μιχαήλ Τρίτος, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ιερός πόλεμος ξέσπασε πρόσφατα στα Βαλκάνια για την εθνικότητα των αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, των φωτιστών των Σλάβων. Ο Βλαντιμίρ Πούτιν, υποδεχόμενος στο Κρεμλίνο το σκοπιανό πρόεδρο Γκεόργκι Ιβάνοφ, τον ευχαρίστησε μεταξύ άλλων και για το ότι η κυριλλική γραφή ήρθε στη Ρωσία από τη «μακεδονική» γη, κάτι που γέμισε ικανοποίηση τους Σκοπιανούς. Οι Βούλγαροι πολιτικοί ηγέτες με επικεφαλής τον πρωθυπουργό Μπορίσοφ διαμαρτυρήθηκαν διότι για τους Βουλγάρους οι δύο Θεσσαλονικείς ιεραπόστολοι είναι Βούλγαροι. Επικύρωση των θέσεων των Βουλγά-ρων έδωσε, ως μη ώφειλε, και η καγκε-λάριος της Γερμανίας Μέρκελ, η οποία δήλωσε ότι στο σχολείο τους δίδαξαν ότι οι δημιουργοί του σλαβικού αλφαβήτου είναι Βούλγαροι. Ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Μάξιμος Χαρακόπουλος υπέβαλε επερώτηση στον Έλληνα Υπουργό των Εξωτερικών για την ιστορική αυτή ανακρίβεια να θεωρούνται οι Έλληνες Θεσσαλονικείς αδελφοί Κύριλλος και Μεθόδιος σλαβικής καταγωγής.

Πού βρίσκεται όμως η ιστορική αλήθεια;

Οι Φωτιστές των Σλάβων, Θεσσαλονικείς ιεραπόστολοι Κύριλλος και Μεθόδιος, είναι οι κατεξοχήν εκφραστές του υπερεθνικού υπερφυλετικού και οικουμενικού πνεύματος της Ορθοδοξίας. Ο εκχριστιανισμός των Σλάβων και η δημιουργία του σλαβικού αλφαβήτου που επέτυχαν, αποτελούν ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα του βυζαντινού πολιτισμού. Πρόκειται για έναν χωρίς προηγούμενο άθλο στην πολιτιστική ιστορία της μεσαιωνικής Ευρώπης¹, αφού καθόρισε αποφασιστικά την πορεία του Χριστιανισμού και του πολιτισμού στη Βόρεια, Κεντρική και Νοτιοανατολική Ευρώπη². Στους Θεσσαλονικείς ιεραποστόλους οφείλουν την πνευματική και πολιτιστική τους ανάπτυξη τα 2/3 των λαών της

Ευρώπης, δηλ. οι Σλάβοι³.

Με την αποδοχή της Ορθοδοξίας από το Βυζάντιο ο κόσμος των Σλάβων δέχθηκε ταυτόχρονα και ένα πλήθος πολιτιστικών στοιχείων, φορέας των οποίων ήσαν τα βυζαντινά κείμενα, που κυκλοφόρησαν ανάμεσά τους σε σλαβική μετάφραση⁴. Έτσι αρχίζει η πιο λαμπρή σελίδα στην ιστορία της πορείας των σλαβικών λαών προς τον πολιτισμό⁵.

Το μεγαλείο της προσωπικότητάς τους χαρακτηρίζει η ορθόδοξη οικου-μενική τους συνείδηση. Οι άγιοι Κύ-ριλλος και Μεθόδιος δεν επεδίωξαν να εξελληνίσουν τους Σλάβους, όπως έκα-ναν οι Φράγκοι στην Μεγάλη Μορα-βία, που επέβαλαν τη λατινική γλώσ-σα, αλλά δημιούργησαν σλαβικό αυτο-τελή φιλολογικό λόγο, πάνω στον οποίο χτίστηκε ένας νέος πολιτισμός. Ένας πολιτισμός που έχει ως βάση τον βυζαντινό και στοιχεία της δικής τους εθνικής ιδιοπροσωπείας.

Δυστυχώς, οι Σκοπιανοί, στην προ-σπάθεια πλαστογραφήσεως της ιστο-ρίας μας με τον σφετερισμό του ιστορι-κού ονόματος της Μακεδονίας, συνεχί-ζουν κατά κανόνα τις απόψεις στρατευμένων επιστημόνων τμήματος της βουλγαρικής επιστημονικής ομάδος, ότι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος δεν ήταν Έλληνες, αλλά Σλάβοι.

Αποκορύφωμα αυτής της αδιαλλαξίας είναι η μετατροπή από την πολιτι-κή και εκκλησιαστική τους ηγεσία του τάφου του αγίου Κυρίλλου σε αντικείμενο αλυτρωτικών διεκδικήσεων. Σ' αυτόν τον τάφο, που βρίσκεται στη Ρώ-μη, στο υπόγειο της πρωτοχριστιανικής βασιλικής του αγίου Κλήμεντος κοντά στο Κολοσσαίο, υπάρχει εντοιχισμένη μεταλλική πλάκα των Σκοπιανών, στην οποία αναγράφεται ότι ο Κύριλλος είναι «ο αγιώτερος του μακεδονικού Έθνους»⁶.

Οι σκοπιανοί ιστορικοί με την ιδιό-τητα του ερασιτέχνη και κυρίως ως εκφραστές της πολιτικής ιδεολογίας, που δυστυχώς υπερισχύει της ψυχραι-μίας και της αντικειμενικότητας της επιστημονικής έρευνας, αναμασούν τις αντιεπιστημονικές απόψεις βουλγάρων ιστορικών και κυρίως του Georgiev⁷, ότι οι αδελφοί Κύριλλος και Μεθόδιος κατάγονται από σλαβική οικογένεια.

[Συνεχίζεται]